

M U Z S A I I S T V A N
HURRICANE ESTUAR

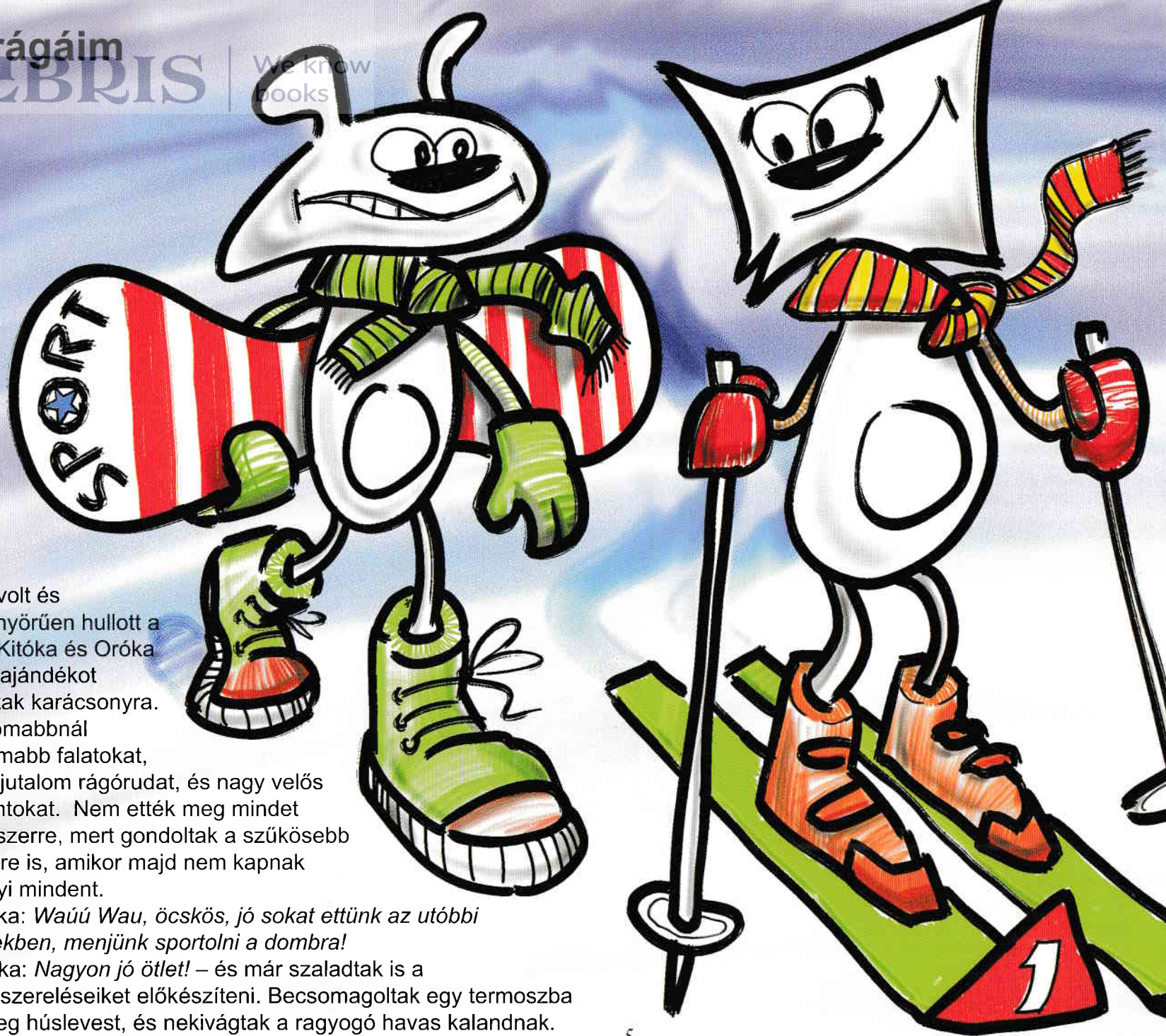

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer két kiskutya.
Az egyiket Orókának hívták, a másikat pedig Kitókának.
Oróka volt a nagyobb, ő volt Kitóka bátyja.
Nagyon szerették egymást, és éjjel-nappal együtt voltak.
Kutya nyelven beszéltek egymással.
Oróka mondta mély hangon: wauwau wau,
erre Kitóka vékonyabb hangon: vau vau vaú vau vav.
Oróka mindig tanította Kitókát, és nagyon vigyázott rá.
Megtanította neki, hogyan kell félelmetesen ugatni,
amikor meg kell ijeszteni egy rossz embert, aki bántani akarja őket;
de megtanította arra is, hogyan kell barátkozóan csaholni, ha jó ember jön.
Megtanította mindenre. Arra is, hogy nem minden az, aminek látszik.
Hogyan lehet a nagy, kemény csontokat elrágni, hogy ne fájjon a foga,
és mennyire vigyázni kell a darazsakkal és vérszívókkal,
akik megszúrák a kiskutyák nyelvét, orrocskáját vagy elszívják az energiáját...
De mesélt neki a kutyalányokról is, és megtanította sportolni, győzni és veszíteni.
Arra, hogy az emberek nem mind jók, és ennek mi lehet az oka.
Végül megtanította arra is, hogyan kerülje el a boldog kutyalétet fenyegető hét fő veszélyt:

a kevélységet,
a fös vénységet,
az élvetedséget,
az irigységet,
a falánkságot,
a haragot,
és a lustaságot.

Az ő életüket követhetjük nyomon emberien állati kalandjaik során.
Lassan felnőnek a történetek folyamán. Néha nagynak és erősnek,
sikeresnek képzelik magukat, és ritkán félelmükben kicsivé válnak.
Néha nem bíznak magukban, máskor épp ellenkezőleg, gyakran vakmerőek. Előfordul, mint minden alomban,
hogy csak azért is ellenkeznek egymással, acsarkodnak és kutyálkodnak ebben az emberarcú kutyavilágban.
Végül mindig szerencsésen kikerülnek a bajból, és megbeszélik a tanulságot ezekben az ízig-vérig mai hangvételő,
modern állattörténetekben, fabulákban.

Tél volt és gyönyörűen hullott a hó. Kitóka és Oróka sok ajándékot kaptak karácsonyra. Finomabbnál finomabb falatokat, sok jutalom rágórudat, és nagy velős csontokat. Nem ették meg mindet egyszerre, mert gondoltak a szűkösebb időkre is, amikor majd nem kapnak ennyi mindent.

Oróka: *Wauú Wau, öcskös, jó sokat ettünk az utóbbi hetekben, menjünk sportolni a dombra!*

Kitóka: *Nagyon jó ötlet!* – és már szaladtak is a sífelszereléseiket előkészíteni. Becsomagoltak egy termoszba meleg húslevest, és nekivágtak a ragyogó havas kalandnak.